

Spm. nr. S 698

19) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Dorte Bennedsen (S):

»Hvilken kommentar har ministeren til de fire nordiske jernbaneforvaltningers beslutning om at sige nej til videreførelsen af det nordiske ungdomsrejsekort, og hvad agter ministeren at foretage for at få kortet genindført?«

Skriftlig begrundelse

Af et brev fra NSB (De norske Statsbaner) til Det kgl. Samferdselsdepartement den 16. december 1985 fremgår det, at »de nordiske kommercielle direktører« på et møde den 3. december 1985 er enedes om, 1) at ungdomskort til 1.000 DKK ikke er af kommerciel interesse, 2) at ungdomskortet ikke kan anbefales fortsat ud over ungdomsåret.

Nordisk Råds session i 1985, kommunikationsudvalget, trafikministrene og statsministrene har alle udtalt sig positivt om kortets fortsættelse.

Kortet bør ikke vurderes ud fra kommercielle interesser, og vurderinger af kortet ud fra almene interesser kan ikke foretages på baggrund af én meget for sent iværksat periode.

Dorte Bennedsen (S):

På Nordisk Råds session i Reykjavik sidste år fik vi, ganske vist efter nogle lidt, skal vi sige modvillige gymnastiske øvelser fra trafikministrene til sidst en total enighed om at indføre et nordisk ungdomsrejsekort som en forsøgsordning. Siden hen har trafikministrene, statsministrene og selv det danske DSB udtalt sig positivt om kortet.

Men i sidste uge fik man så i Nordisk Råds økonomiske udvalg pludselig en meddelelse om, at de fire statsbaner i fællesskab har sendt et brev om, at de ikke kan anbefale kortet, fordi de ikke finder det kommercielt interessant.

Jeg vil godt høre ministerens kommentar til denne udtalelse fra de nordiske statsbaner, og jeg vil også godt føje til, at jeg går ud fra, at trafikministeren i denne sag, i spørgsmålet om kortets forlængelse, vil handle efter de pålæg, der blev givet af et enstemmigt Nordisk Råd i 1985.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Det er ikke korrekt, som fru Dorte Bennedsen siger i spørgsmålet, at de fire nordiske jernbaneforvaltninger har besluttet at sige nej til videreførelse af det nordiske ungdomsrejsekort. Det, der alene er sket, er, at de kommercielle direktører i disse fire forvaltninger har indstillet, at det skulle ske. Men det er jo altså ikke dem, der skal bestemme det. Det skal generaldirektoraterne og i nogle af landene i sidste instans ministrene.

Det ligger, som fru Dorte Bennedsen formentlig ved, sådan, at de svenske järnvägar, SJ, ikke er underlagt ministeren og altså dermed den svenske regering og rigsdag, sådan som tilfældet er i Danmark. De svenske statsbaner fastsætter selv deres priser og rabatter på en hos os ukendt selvstændig måde. Og ligesom man jo ikke kan sidde og spille poker med sig selv, kan man altså heller ikke bestemme, at man må rejse billigere fra Danmark til Sverige, hvis svenskerne ikke vil være med. Denne jernbanering er jo ikke stærkere end kædens svageste led, og der er et svagt led.

Så der er ingen ændring, det være sig fra min side eller fra DSBs side, og det er klart, at jeg gør, hvad jeg overhovedet formår, for at bringe dette kort til fortsættelse.

Svenskernes noget valne holdning skal jo også ses på baggrund af, at de solgte endnu langt færre kort i fjor, end vi solgte. Jeg er ganske enig med fru Dorte Bennedsen i, at kortet skal fortsætte, men jeg kan altså ikke selv bestemme det.

Endelig en enkelt sætning om den valne holdning i fjor. Den var sandelig valen til ideen. Det, vi var lidt forbeholdne over for, hvilket figura jo foreløbig tyder på ikke var helt forkert, var, at ungdommen ikke havde den store interesse derfor. Men det ændrer absolut ikke ved viljen til at få det afprøvet på ny og grundigere.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg håber, at ministeren har ret i, at det ikke er de fire statsbaner. Jeg står her med et brev i hånden, hvori det meddeles, at det kommercielle nordiske direktørmøde på et møde den 3. december 1985 har udtalt, at kortet ikke er kommercielt interessant, og at tilbuddet ikke kan anbefales fortsat ud over